

лечъ нѣщо по-ужасно. Въ миналото сж ставали изобщо по-голѣми катастрофи по земното лице. Атлантида се е намирала въ едно мѣсто на земната кора — Срѣди-земноморската областъ, която изобщо е неспокойна, и нѣма нищо чудно, че-я е сполетѣла такава сждба, която отъ друга страна е дошла като Божие наказание на нейнитѣ горди обитатели, които, като постигнали господство надъ Европа, забравили човѣшкитѣ и Божии закони.

Ето какъ единъ геологъ описва страшната нощъ на потъването на Атлантида: „Силни гърмове пропукали земята на атлантитѣ, почвата се люлѣяла страхотно, докато най-после неочаквано се смѣкнала въ адскитѣ бездни. Морето нахлуло въ образуваната мигомъ огромна яма, водата изсѣскала яростно отъ допира си съ огнетечнитѣ дълбочини, които се разкрили, изпарила се и се раздвижила отново, за да се успокои най-после надъ гробницата на нещастната земя...“ При тая катастрофа навѣрно се е образувала огромна океанска вълна, която се е плиснала по отсрещнитѣ брѣгове и ги е опустошила.

И днесъ още мѣстото, гдето се предполага, че е потънала Атлантида, не е спокойно. Освенъ тѣснитѣ и дълбоки до 7370 м. ями, които минаватъ тамъ, тайнствени вулкански върхове понѣкога изкачатъ надъ морското равнище и отново потъватъ надолу. Вулкански изригвания и земетръси продължаватъ да свидетелствуватъ за това болно мѣсто на земната кора.

Ако се приеме, че Атлантида е била всрѣдъ Атлантическия океанъ и го е почти преграждала на две, може лесно да се обясни, какъ следъ пропадането ѝ е настѣпилъ потопътъ и ледниковиятъ периодъ въ историята на земята. Днесъ ние знаемъ, че Атлантическия океанъ се е образувалъ на две половини: най-първо южната, а после се е оформила и северната. Атлантида или нѣкаква подобна земя, която е преграждала океана,